

15 Σεπτεμβρίου 2013

Η Ευλάβεια μέσα στον Κόσμο του Αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη](#)

Εκείνους που ήταν παντρεμένοι, ο π. Σεραφείμ δεν τους επέτρεπε να χωρίσουν, ακόμα και αν είχαν μεγάλες δυσκολίες στον γάμο τους, ίσως και με την πρόφαση μιας ζωής που θα επακολουθούσε σε παρθενία. Υπήρξε μια τέτοια περίπτωση. Ένα παντρεμένο ζευγάρι χώρισε και μοίρασαν τα παιδιά τους. Ο σύζυγος πήγε στο

Σαρώφ και ήρθε στον π.Σεραφείμ. Μόλις τον είδε ο Άγιος, άρχισε να τον επιτιμά αυστηρά και, παρά την συνήθειά του, του είπε με τόνο απειλητικό: «Γιατί δεν ζεις με την σύζυγό σου; Πήγαινε σε αυτήν, πήγαινε»!

Ο επιτιμημένος σύζυγος υπάκουσε στον Άγιο και επέστρεψε στη σύζυγό του• και πέρασαν το υπόλοιπο της ζωής τους με αρμονία και ενότητα...

... Έλεγε στους ανθρώπους να φροντίζουν περισσότερο για την μόρφωση των ψυχών των παιδιών τους, παρά να τους εμφυτεύσουν διάφορα είδη γνώσης, αν και δεν αρνιόταν βεβαίως την αναγκαιότητά της...

... Και παντού ο Γέροντας δίδασκε την ταπείνωση, την υπακοή και την πραότητα, και ιδιαίτερα την αγάπη και την συμπόνοια.

Σε όσους ζούσαν στα μοναστήρια ο π. Σεραφείμ συμβούλευε, σύμφωνα με την γενική διδασκαλία των πατέρων, την υπακοή ως την οδό της ταπεινώσεως. Και η ταπείνωση είναι ο θάνατος των παθών. «Απαρνήσου το θέλημά σου και τήρησε την ταπείνωση σε όλη σου τη ζωή. Τότε θα σωθείς. Η ταπείνωση και η υπακοή είναι οι εκριζωτές όλων των παθών και οι φυτευτές όλων των αρετών» (Βαρσανούφιος ο Μέγας. Απαν. 309 κλπ) . «Όπως το ύφασμα το οποίο ο βαφέας χτυπά, χτενίζει και πλένει, γίνεται λευκό σαν το χιόνι, έτσι και ο δόκιμος που υφίσταται ταπεινώσεις, προσβολές, επιπλήξεις, εξαγνίζεται και γίνεται σαν το αγνό, λαμπερό ασήμι που το καθαρίζει η φωτιά» (Αγ. Αντώνιος , Ομιλία 113) .

Και παρόλο ότι οι λόγοι αυτοί απευθύνονταν πρωταρχικά στους δόκιμους, όμως με κάποια έννοια ο Κύριος έχει δημιουργήσει τον κόσμο ώστε όλοι πρέπει να υποτάσσονται σε κάποιον άλλον, οι υποτακτικοί στους Ηγουμένους τους, τα παιδιά στους γονείς τους, οι γυναίκες στους συζύγους τους και ούτω καθεξής. Και παντού κανείς πρέπει να ταπεινώνεται και να συντρίβει το δικό του θέλημα και να το υποτάσσει στο θέλημα των άλλων. Μία μητέρα πρέπει να ταπεινώνει τον εαυτό της ακόμα και στα παιδιά της, έτσι ώστε να μην οργίζεται και να μην φείδεται της τιμωρίας, όταν είναι ανάγκη. Και πόση υπομονή, πόσος πόνος απαιτείται για την μόρφωση των παιδιών της, για την αντιμετώπιση των ασθενειών τους και για τη διόρθωση των σφαλμάτων τους! Μερικές φορές οι εξωτερικές περιστάσεις της ζωής είναι δύσκολες και οδυνηρές. Η ταπείνωση και η υπομονή χρειάζονται παντού. Άλλες φορές ο Κύριος μας στέλνει, ακόμη και στον κόσμο, κάποιον για να σπάσει και να συντρίψει την υπερηφάνειά μας. Βεβαίως κανένας στον κόσμο δεν είναι εγκαταλελειμμένος από τον Κύριο ο Οποίος φροντίζει για την σωτηρία όλων• αλλά δεν υπάρχει σωτηρία χωρίς ταπείνωση. Και επομένως πρέπει να επαγρυπνούμε προσεκτικά και να αναρωτιόμαστε: τι κάνει ο Κύριος αυτήν την στιγμή για να με ταπεινώσει; Και το μάθημα αυτό του Θεού πρέπει να γίνει αμέσως αποδεκτό, χωρίς να περιμένουμε άλλο, χωρίς να το απορρίπτουμε και χωρίς να επινοούμε τους δικούς μας φαινομενικά καλύτερους τρόπους σωτηρίας. Ο Κύριος ασφαλώς γνωρίζει καλύτερα τι είναι το καλύτερο για μας τους αμαρτωλούς, σε μία δεδομένη στιγμή. Και ό,τι σχεδιάζουμε εμείς οι ίδιοι είναι συνήθως μόνον το

παραπλανητικό επιχείρημα του εχθρού, για να μας παρασύρει μακριά από το έργο του Θεού.

Αλλά ακόμη και αν δεν υπάρχουν καθοδηγητές και έμπειροι Γέροντες, ένας λαϊκός πάντα έχει κάποιον βοηθό κοντά του. Ο Μπογκντάνωφ, τον οποίο έχουμε ήδη αναφέρει ετοίμασε έναν ολόκληρο κατάλογο ερωτήσεων για τον Γέροντα σχετικά με την πνευματική καθοδήγηση:

«Μπορούμε να εμπιστευόμαστε τον εαυτό μας στην καθοδήγηση των άλλων;»

«Ο Φύλακας Άγγελός μας, που μας δόθηκε στο Άγιο Βάπτισμα, είναι αρκετός», απάντησε ο π. Σεραφείμ. Αλλά την ίδια στιγμή πρόσθεσε λίγα λόγια για εκείνους που νουθετούν.

«Αν υπάρχει θυμός σε κάποιον άνθρωπο, μην τον ακούς. Αν ένας άνθρωπος τηρεί την παρθενία, είναι δεκτός από το Πνεύμα του Θεού (συνεπώς αξίζει προσοχής) . Χρησιμοποίησε όμως την δική σου κρίση και διάβαζε το Ευαγγέλιο».

Και την ίδια στιγμή του έδωσε μία ολόκληρη σειρά από απλές νουθεσίες που όλοι γνωρίζουν:

«Μην ξεχνάς τις εορτές. Να είσαι εγκρατής. Να πηγαίνεις στον ναό, εκτός κι αν εμποδίζεσαι από ασθένεια. Να προσεύχεσαι για όλους. Θα κάνεις έτσι πολύ μεγάλο καλό. Να δίνεις κεριά, κρασί και λάδι για τον ναό. Η ελεημοσύνη θα φέρει μεγάλη ωφέλεια.

Και έτσι ας μην απογοητεύονται οι κοσμικοί! Δεν έδινε μάταια σε αυτούς ο Άγιος παρηγορητικά ονόματα όμως «χαρά μου», «θησαυρέ μου», «Πατέρα», «Μητέρα»...

]

Πηγές: Από το βιβλίο: «Ο Άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ Πνευματική Βιογραφία» Αρχιμανδρίτου π. Λάζαρου Μουρ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΩΣ - orthodoxmathiteia.blogspot.gr